

¹Und Israel wohnte in Sittim. Und das Volk hob an zu huren mit der Moabiter Töchtern,² welche luden das Volk zum Opfer ihrer Götter. Und das Volk aß und betete ihre Götter an.³ Und Israel hängte sich an den Baal-Peor. Da ergrimte des HERRN Zorn über Israel,⁴ und er sprach zu Mose: nimm alle Obersten des Volks und hänge sie dem HERRN auf an der Sonne, auf daß der grimmige Zorn des HERRN von Israel gewandt werde.⁵ Und Mose sprach zu den Richtern Israels: Erwürge ein jeglicher seine Leute, die sich an den Baal-Peor gehängt haben.⁶ Und siehe, ein Mann aus den Kindern Israel kam und brachte unter seine Brüder eine Midianitin vor den Augen Mose's und der ganzen Gemeinde der Kinder Israel, die da weinten vor der Tür der Hütte des Stifts.⁷ Da das sah Pinehas, der Sohn Eleasars, des Sohnes Aarons, des Priesters, stand er auf aus der Gemeinde und nahm einen Speiß in seine Hand⁸ und ging dem israelitischen Mann nach hinein in die Kammer und durchstach sie beide, den israelitischen Mann und das Weib, durch ihren Bauch. Da hörte die Plage auf von den Kindern Israel.⁹ Und es wurden getötet in der Plage vierundzwanzigtausend.¹⁰ Und der HERR redete mit Mose und sprach:¹¹ Pinehas, der Sohn Eleasars, des Sohnes Aarons, des Priesters, hat meinen Grimm von den Kindern Israel gewendet durch seinen Eifer um mich, daß ich nicht in meinem Eifer die Kinder Israel vertilgte.¹² Darum sage: Siehe, ich gebe ihm meinen Bund des Friedens;¹³ und er soll haben und sein Same nach ihm den Bund eines ewigen

¹وَأَقَامَ إِسْرَائِيلُ فِي شَيْطِيمَ، وَابْتَدَأَ الشَّعْبُ يَزْنُونَ مَعَ بَنَاتِ مُوَابَ.² فَدَعَوْنَ الشَّعْبَ إِلَى دَبَائِحِ آلِهَتِهِنَّ، فَأَكَلَ الشَّعْبُ وَسَجَدُوا لِآلِهَتِهِنَّ.³ وَتَعَلَّقَ إِسْرَائِيلُ يَبْعَلُ فَعُورَ. فَحَمِي عَصَبُ الرَّبِّ عَلَى إِسْرَائِيلَ.⁴ فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، خُذْ جَمِيعَ رُؤُوسِ الشَّعْبِ وَعَلِّقْهُمْ لِلرَّبِّ مُقَابِلَ الشَّمْسِ، فَيَزْتَدُّ حُمُومُ عَصَبِ الرَّبِّ عَنْ إِسْرَائِيلَ.⁵ فَقَالَ مُوسَى لِقَضَاةِ إِسْرَائِيلَ، ائْتَلُوا كُلُّ وَاحِدٍ قَوْمَهُ الْمُتَعَلِّقِينَ يَبْعَلُ فَعُورَ.⁶ وَإِذَا رَجُلٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ جَاءَ وَقَدَّمَ إِلَى إِحْوَتِهِ الْمِدْيَانِيَّةِ، أَمَامَ عَيْنِي مُوسَى وَأَعْيُنِ كُلِّ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَهُمْ بَاكُونَ لَدَى بَابِ حَيْمَةِ الْإِجْتِمَاعِ.⁷ فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ فَبِتَحَاسُ بْنُ أَلْعَازَارِ بْنِ هَارُونَ الْكَاهِنِ، قَامَ مِنْ وَسْطِ الْجَمَاعَةِ وَأَخَذَ رُمْحاً بِيَدِهِ⁸ وَدَخَلَ وَرَاءَ الرَّجُلِ الْإِسْرَائِيلِيِّ إِلَى الْغَيَْةِ وَطَعَنَ كِلَيْهِمَا، الرَّجُلَ الْإِسْرَائِيلِيَّ وَالْمَرْأَةَ فِي بَطْنِهَا. فَامْتَعَ الْوَبَا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.⁹ وَكَانَ الَّذِينَ مَاتُوا بِالْوَبَا أَرْبَعَةً وَعِشْرِينَ أَلْفًا.¹⁰ فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى،¹¹ فَبِتَحَاسُ بْنُ أَلْعَازَارِ بْنِ هَارُونَ الْكَاهِنِ قَدْ رَدَّ سَخَطِي عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِكُونِهِ عَارَ غَيْرَتِي فِي وَسْطِهِمْ حَتَّى لَمْ أَفْنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِغَيْرَتِي.¹² لِذَلِكَ قُلْ هَنَذَا أُعْطِيهِ مِثَاقِي مِثَاقِ السَّلَامِ،¹³ فَيَكُونُ لَهُ وَلِتَسْلِيهِ مِنْ بَعْدِهِ مِثَاقَ كَهَنُوتِ أَبِييَّ، لِأَجْلِ أَنَّهُ عَارَ لِلَّهِ وَكَفَّرَ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.¹⁴ وَكَانَ اسْمُ الرَّجُلِ الْإِسْرَائِيلِيِّ الَّذِي قُتِلَ مَعَ الْمِدْيَانِيَّةِ، زَمْرِي بْنُ سَالُو، رَئِيسَ بَيْتِ أَبِي مِنَ الشَّمْعُونِيِّينَ.¹⁵ وَاسْمُ الْمَرْأَةِ الْمِدْيَانِيَّةِ الْمَقْتُولَةِ كَزْرِي بِنْتُ صُورَ. هُوَ رَئِيسُ قَبَائِلِ بَيْتِ أَبِي فِي مِدْيَانَ.¹⁶ ثُمَّ قَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى،¹⁷ صَافِئُوا الْمِدْيَانِيِّينَ وَاصْرُبُوهُمْ¹⁸ لِأَنَّهُمْ صَابَقُواكُمْ بِمَكَائِدِهِمُ الَّتِي كَادُواكُمْ بِهَا فِي أَمْرِ فَعُورَ وَأَمْرَ كَزْرِي أُخْتِهِمْ بِنْتُ رَئِيسِ لِمِدْيَانَ الَّتِي قُتِلَتْ يَوْمَ الْوَبَا بِسَبَبِ فَعُورَ.

Priestertums, darum daß er für seinen Gott geeifert und die Kinder Israel versöhnt hat.¹⁴ Der israelitische Mann aber, der erschlagen ward mit der Midianitin, hieß Simri, der Sohn Salus, der Fürst eines Vaterhauses der Simeoniter.¹⁵ Das midianitische Weib, das auch erschlagen ward, hieß Kosbi, eine Tochter Zurs, der ein Fürst war seines Geschlechts unter den Midianitern.¹⁶ Und der HERR redete mit Mose und sprach:¹⁷ Tut den Midianitern Schaden und schlagt sie;¹⁸ denn sie haben euch Schaden getan mit ihrer List, die sie wider euch geübt haben durch den Peor und durch ihre Schwester Kosbi, die Tochter des Fürsten der Midianiter, die erschlagen ist am Tag der Plage um des Peor willen.